

Министар одбране Драган Шутановац

"...ВЕРУЈЕМ ДА ЂЕМО НА КРАЈУ ДОЋИ ДО РЕШЕЊА
КОЈЕ ЂЕ БИТИ ДОБРО ЗА РАДНИКЕ ОВЕ ФАБРИКЕ."

Оружари: Одбрамбена индустрија, (у даљем тексту ОИ) и поред тога што је већина предузећа смањила број запослених према програму Владе (Осим у мајој мери Крушика и Застава оружја, која није смањила број на пројектованих 1700, већ сада упошљава 2720 запослених) врло отежано функционише. Да ли ће се приће неком новом облику организовања Одбрамбене индустрије и како ће се у будућности обезбедити услови за рад ОИ?

Министар одбране Драган Шутановац: Оно што морам да кажем је да је цела Одбрамбена индустрија, изузев предузећа "Први партизан" из Ужица, у јако лошем стању, мада сам убеђен да производ који производи наша ОИ је извозни производ и да тај производ има одређену политичку димензију. Земља као што је Србија која има велики спољнотрговински дефицит мора да нађе начин да помогне ОИ, а са друге стране да та индустрија добије подстицај за извоз јер то је углавном извозни производ. Такође, битно је рећи да је ОИ генерално била дефинисана на основу величине бивше Југославије, и због њеног смањивања није више фокусирана на потребе наше државе, већ је линеарно смањивана са жељом да једног дана поново нарасте. Та жеља се није испунила, и то није само питање ОИ у тих 6 предузећа, већ и неких ремонтних завода у оквиру Војске. Мислим да ће ту морати да се направи један економски, привредни заокрет и да се она прилагоди потребама како Војске, тако и могућности извоза. Оно што сам рекао више пута је да Министарство одбране није Министарство привреде. Наравно, ми морамо да штитимо интерес одбране ове земље у оквиру тих предузећа или коначна одлука на који начин ће се та предузећа реструктурирати ће ићи у министарство које се бави привредом и мислим да је тамо и стручнији састав људи који се баве тиме јер ми, на жалост, не можемо се бавимо привредом на тај начин. Ја сам у протеклом периоду имао више разговора са Министрима Унутрашњих послова, Спољних послова и Економије и регионалног развоја и начелно смо се договорили да покушамо да нађемо адекватно решење. Није решење само у сталном смањивању броја радника, мада сам ја убеђен да у крагујевачкој фабрици "Застава оружје", има вишак радника, али то мора да буде свеобухватно решење које ће, уз смањење радне снаге, подстицати да се дође до вишег квалитета и бољег нивоа рада, као што се десило у Војсци Србије. Ми данас имамо мање припадника Војске али смо далеко ефикаснији него у времену када нас је било много више.

ОИ се дuguјe за послове у ранијем периоду који нису наплаћени. Та средства би се могла употребити за модернизацију ОИ, уколико би била враћена по моделу како су то учиниле бивше југословенске републике са својом ОИ. Није ли логично да се наплатом тих потраживања бави Држава, уместо као до сада, разни посредници?

Наравно да тиме треба да се бави држава и на крају крајева, то су били углавном државни послови, али оно што је чињеница, то је да и нашем Министарству дuguју фабрике, чак и "Застава оружје". Проблем је у томе, када се то решавало у другим земљама, ми смо имали веома мали број држава које су помагале нашу земљу у покушајима на спољнополитичком плану да решимо наше проблеме, а та ствар је пре свега политичка, па тек онда економска. Постоји огроман дуг, не само према оружарима, већ и према грађевинским фирмама који се потражују из земља као што је Ирак. Не знам у којој мери ће то моћи да се реализује. Објективно у неким

Министар одбране Драган Шутановац у свом кабинету у разговору за наши часопис 30.07.2007.г.

ситуацијама о којима сам ја упознат, везано за нека друга дуговања, често се дође до неког решења а онда се појави нека понуда коју када је прихватите, не можете да реализацијете и све се сруши као кула од карата. Тачно је да постоји велики број мешетара који би хтели да зараде на том дугу и да узму проценат, али на крају ће неко морати то да пресече и да наплатимо што више можемо уз ризик да неко и заради на томе, јер напротив, на начин на који се тренутно тиме бавимо, никада то нећемо наплатити! Увек ће постојати могућност да неко заради, онда смо ми у проблему и то једно "врзино коло" у коме највише страдају фабрике и наше Министарство, и друге разне фирме. Подсећам, да такође постоје и фирме коју су отишли у стечај, које су угашене, а имају огромна потраживања из других земаља.

Према нашим сазнањима у Србији је регистровано 103 предузећа за трговину наоружањем и војном опремом а само неколико произвођача. Имајући у виду да је то осетљиво подручје трговине, да ли ће држава на други начин да уреди област трговине НВО?

Ми смо дали иницијативу за предлог промене Закона о трговини наоружањем и војном опремом. Мислим да постоји низ ствари које треба да се промене у овом спољнотрговинском Закону. Моје лично убеђење је да би морали на неки начин да урадимо сертификацију фирмама који раде спољнотрговинске послове везане за наоружање и војну опрему. Дешавало се да је наша држава долазила под удар великих сила због неконтролисаног извоза наоружања и војне опреме, када је нека наша роба завршавала у земљама које су под санкцијама, на волшебан начин, при чему држава добије велике санкције или могућност увођења санкција, а фабрике по правилу добију неку ниску цену, а онда ти мешетари који то раде, заражују највећи новац, само зато што имају најмањи ризик и практично их се не тиче које ће све консеквенце (последице) бити и по фабрику и по државу. Убеђен сам да нека сертификација у том погледу мора да постоји и мислим да би након тога онда било много лакше и ефикасније извожење наше опреме у иностранство него на начин на који је то до сада рађено.

наставак на страни 4 →

Наш задатак је да се изборимо за правду

Kако изаћи из кризе у којој смо се нашли? Сигурно је основно питање које свако, ко живи од рада у овој Фабрици, поставља. Разлога за ово, за све нас судбоносно питање, има много. Одговор морамо потражити у анализи узрока који су нас у ово стање довели.

Узроци овог стања у коме смо се нашли настајали су дugo и сложени су. Проблем се не може решити тако што ћемо покушати да стање вратимо у претходно, како је некад било, већ тражењем нових алтернатива. За оне који се питају у чему је кривица пословодства, морам рећи да одговорни људи морају да се служе само истином и да на челу ове Фабрике, мора да има места само за најспособније, са визијом како да створе нове вредности, а не како да потроше. Ово је судбоносно време.

Oсновни узроци стања леже у губитку тржишта, као последици промене политичког курса земље. Бомбардовање, санкције, технолошко заостајање узроковано уништавањем дела опреме, раубовањем постојеће, додатни су узроци. Пропуштене деценија донела је и велики технолошки прогрес за друге, за нас не. Други су заузели наше место на светском тржишту. У годинама које смо преславали настало је много конкурентских фирм. Свет је ишао напред. Услед опште политичке ситуације потребе наше војске су смањене или уопште не постоје за производе из наше фабрике. Друштвени морал спуштен је до најниже тачке.

У овом транзицијском времену Синдикат је имао значајну улогу. Комбиновање иновираних метода притиска са покушајем добијања политичког утицаја, дало је резултате. Од 2001. год., док је у транзиционој Србији десетине хиљада запослених остало без посла, код нас није отишao нико, а да то није био њихов избор.

Зараде су биле редовне и углавном у просеку привреде

Србије. Пословни резултати ни приближно ово нису омогућавали. У међувремену неуспешна предузећа су нестајала. Наша стратегија није била, а није ни данас да ништа не мењамо, па ни број запослених. Наш задатак је био да се изборимо за правду. Да узмемо део права који мислимо да нам припада. Очигледно је да садашње стање мора да се мења. Програм реструктуирања који је урадила компанија De Loitte, а усвојила Влада, спроведен је у осталих пет предузећа, осим код нас, где број запослених није смањен на пројектовани ниво. Резултат је да само једно предузеће које упошљава једну десетину упослених у Одбрамбену индустрију извршавају све обавезе према запосленима и држави.

Ово најбоље сведочи о неуспеху овог програма Владе и говори да се сви проблеми не решавају смањењем броја запослених али је оно у извесним тренутцима неопходно, што су светска искуства.

Kако уредити Одбрамбenu индустрију, а да она буде функционална и трајније одржива прворазредно је државно питање. Поседовање Одбрамбене индустрије за државу значи део суверености, који није

забрањен. Синдикална организација је предложила надлежним државним институцијама моделе уређења Одбрамбене индустрије који су по нашем мишљењу одрживи. Јединствен је став Синдиката Одбрамбене индустрије, да свих шест предузећа Одбрамбене индустрије треба спојити у једно и направити **Јавно предузеће Одбрамбене индустрије Србије**.

Нећемо бежати од смањења броја запослених и подмлађивања радне снаге, јер је то незаустављив процес,

али он мора бити на прокламованим принципима, који су када смо их први пут изрекли представљали јерес, а данас то понављају сви у Србији.

Pодсетићу, нема отпуштања већ забрињавања запослених, све мора да се одвија на добровољној основи, морају да се мењају законска решења у делу превременог пензионисања. То ради и најразвијене земље света. Најновији пример је забрињавање вишке запослених на тај начин у Француском Ситроену.

Само неодговорни демагози ће рећи, ништа се неће променити, не промениће се и то много, а морамо у свему томе да се изборимо за што повољнији статус. Генерално посматрано металски комплекс у целом свету драстично смањује број радника. Зато су нам потребни визионари који ће да осмисле нове производне програме, који ће да упосле људе, а не да се сви проблеми решавају отпуштањем.

Тврђа да не можемо да произведимо ништа сем оружја је одбрана нерадних и неспособних. Ту је улога пословодства веома значајна.

Неопходно је и преуређење наших унутрашњих односа. То није плод ничије воље, већ сирових капиталистичких услова који су свуда око нас. Ми не смејмо остати изолована оаза у том свету.

Југослав Ристић

Издавач: Синдикална организација Застава Оружје. За Издавача: Југослав Ристић, Главни уредник: Катарина Јаковљевић, Сарадници: Драган Стаменовић, Сања Антонијевић, Јасна Милановић, Душица Радуловић, Алекса Грковић, Милован Лучић, Помоћник главног уредника за техничку припрему: Невен Петровић, сарадник: Верољуб Јецић, насловна страна: Милош Поповић, фотографије: Радосав Миладиновић, Адреса: Трг Тополиваца 4, Тел./факс: 034/323-059, e-mail: sindznp@verat.net WEB: www.oruzari.co.yu

→ (наставак са стране 2)

Пушка М-21, након свих потешкоћа, ушла је у завршна испитивања. Према нашим сазнањима, резултати су одлични ! Имамо ли са њом будућност са аспекта Евроатлантских интеграција ?

Морам да кажем да ја ту пушку гледам од како сам био члан УО "Застава оружје", то је значи негде три, четири

године, и да сам из седнице у седницу, слушао како нешто само што није завршено и да заиста не губим стрпљење, или мислим да ако се тако будемо понашали у будућем времену, бојим се да ће та пушка стићи, али у погрешно време. Имамо веома велики интерес, не само Војске и Полиције, већ и целе Државе да се та пушка финализира, а убеђен сам да она има купца и на тржишту ван наше земље, као што знам да је у употреби тренутно у Македонској полицији. Референца коју би та пушка имала, да се користи у оружаним снагама Србије би сигурно омогућила лакшу продају, али за мене недопустиво споро иде ова завршна обрада те пушке и заиста ми није јасно како је могућно да се тако комотно неко односи према нечemu, што у ствари треба да буде производ за 21. век те фабрике. Ми уласком у "Партнерство за мир", ступамо у систем држава које се пријатељски односе према нама. За ових пар месеци сам имао делегације из Турске и земаља Северне африке које су заинтересоване да купују војну опрему у Србији и да са нама разменjuју наоружање и војну опрему. Сигуран сам да постоје купци за ту пушку, али када буде завршена, јер нико вам неће купити полуфабрикат и мислим да другачије то не може да се реши. Ја наравно имам апсолутне симпатије и волео бих да наша Војска буде наоружана тим пушкама, али немам никакво право да форсирам нити један комад наоружања и војне опреме који не задовољавају критеријуме. На kraју kрајева то није опрема за угоститељске објекте већ опрема која треба сутра да чува главу нашим војницима или неким другим војницима и мислим да ту заиста не сме, ни на који начин, да дође до ситуације - ето, није баш најбоља, али наша је, па нема везе. Не може она бити битнија од живота наших војника, и сходно томе се односимо према свим производима које купује војска, радимо испитивања за сву опрему, и надам се да ће М-21 задовољити све критеријуме и напокон ући у наше наоружање.

Ца ли ће се и убудуће догађати да ОИ плаћа цех разним политичким уступцима и компромисима као у случају Јерменије, када је морао да интервенише Председник Тадић ?

Не мислим да ОИ, и не би требало да ОИ плаћа цех уколико се јасно устоличи у законским оквирима на који начин се извози наоружање и војна опрема. Такође уколико у Управним одборима сада имамо (по мом предлогу су промењени Статути у готово свим предузећима) представнике свих министарстава која утичу на коначно издевање извозне дозволе, можемо да спречимо неке ствари које су се дешавале у прошlosti, а то је да се уговорају извози према неким земљама где ми можемо да трпимо велику спољнополитичку штету. Уколико једна фабрика треба са својих пар хиљада људи да профитира, а да цела држава дође под удар неког оптерећења, мислим да је то исувиše мали profit у односу на то какве последице могу да буду. Подсећам

да смо у прошlosti малтене дошли до ситуације да нам буду уведене санкције због афере "Орао". Када ставите на папир и видите колики је тај новац и колико би држава изгубила у ситуацији да смо добили санкције, онда видите да је то заиста неупоредиво. Кажем, поново, ово је политички производ, такође, јако битан, али држава треба да прво димензионише те фабрике према својим потребама, а онда да субвенционише извоз, наравно у земље у које можемо да извозимо, јер ми, на жалост, не диктирамо темпо по том питању и не можемо да игноришемо ембарго који негде постоји јер смо исувиše мали да бисмо могли да издржимо евентуалне санкције.

Ви сте били члан Управног одбора нашег предузећа. Како процењујете перспективу наше фабрике ?

Као члан Управног одбора ја сам се трудио да помогнем у мери у којој сам могао, и интересантно, иако сам тада био у опозицији, мислим да сам на прави начин сагледавао ондашњу ситуацију и помагао, али ово чак ни као Министар одбране, не могу да решим сам. Знам да постоји једно мишљење да би Министарство одбране требало овако, ад хок да купи одређену количину наоружања и војне опреме из наше Одбрамбене индустрије и да тиме ми задовољимо те фабрике и раднике који раде, или у великој мери не раде, него су практично вишак, али ја онда не бих био више Министар одбране, ја бих био власник једног текућег рачуна преко којег би пролазиле паре и биле трошене на куповину, условно речено социјалног мира, јер нека опрема нам није неопходна. Коначно решење мора да се тражи у Влади, и премијер мора да се укључи у то. Будућност, по мени, пре свега је у извозу . Знам да постоје капацитети за извоз. Оно што је "Застава оружје" урадила са "Ремингтоном", показује да ми имамо и знање, имамо и име, али неопходна је модернизација фабрике, неопходно је увођење машина које тренутно немамо, скраћење процеса производње, не на уштрб квалитета, напротив, али вероватно на уштрб броја запослених, јер модернизација фабрике подразумева квалитетније производе али мање запослених.

Планирате ли да именујете Саветника за Одбрамбену индустрију ?

Планирао сам, имао сам контакт са једним господином из Агенције за приватизацију и још увек смо у контакту. Ја, на жалост, не могу да поставим онолико саветника колико ми треба, али сам искористио прилику да са Млађаном Динкићем више пута разговарам на ту тему, пошто седимо један до другога на седницама Владе и он је заинтересован да уђемо у решавање тог питања заједно и мислим да ћемо наћи заједнички државни интерес да помогнемо да оружари ма које фабрике стану на ноге, јер сам убеђен да је то велики потенцијал, али само уколико се претвори у кинетичку енергију, и има реализацију. Начин на који се тренутно то дешава практично није добар ни држави ни запосленима и мислим да је то јако лоше решење.

Шта мислите о обједињавање шест малих у једно велико предузеће Одбрамбене индустрије ?

Нисам наишао на саговорнике из других фабрика који би се радо загрлили и реклами - идемо сада сви заједно у исти проблем, поготово не оне фирме које позитивно послују и које то наравно не желе, а не мислим да решење може да буде наметнуто и у ситуацији у којој би се још ту укључио и СДПР. Убеђен сам да би се после веома кратког временског рока појавио неки трговац наоружањем који би трговао мимо тог јавног предузећа и можда чак и успешније. Потпуно ми је апсурдано да ми као Држава испомажемо "Застава аутомобиле" или камионе, нешто што нема неку извозну перспективу и нешто, што је да кажем "домаће", разумем да треба и то да се помогне, а опет, с друге стране нешто што треба да буде извозно оријентисано, извозног карактера, да држава има неки маћехински однос и нема разумевања према томе. Ја разумем да постоје грађани који не воле војску, не воле оружане снаге, не воле оружје, не воле све што је везано са силом, али не постоји држава у свету која о томе не брине, и напротив то треба и наша Држава да ради !

Хоћете ли добити подршку у том ставу ?

Ја сам дosta упоран у свом послу и ако ме не буду у први мах подржали, верујем да ћемо на крају доћи до решења које ће бити добро за раднике ове фабрике.

Драган Илић заменик председника Управног одбора

АКТИВНОСТИ УПРАВНОГ ОДБОРА

АПРИЛ-АВГУСТ 2007.

Оптимизам који се ширио путем медија о успешности није био у складу са оствареним показатељима, које су мерило степена успешности пословања. Све већа неликвидност испољавала се кроз све теже обезбеђивања зарада. Недостатак ресурса се осећао у сваком сегменту производње. Из истог разлога и реализација јединог сигурног извозног посла са америчким Ремингтоном је озбиљно доведена у питање. Испливале су многе негативне појаве што је предузећу наносило велику штету. Анархија је претила да пројмне остатке уређености фабрике.

Након сагледавања свих показатеља о стању у Фабрици, као и о стању задужености, Управни одбор је на седници одржаној 17.04.2007. године преиспитивао одговорност директора за стање у којем се налази Застава оружје. Донет је закључак да постоји одговорност директора као водећег менаџера за функционисање фабрике.

Из тог разлога директору је дат рок од 30 дана од доношења закључака, за предузимање хитних мера на побољшању пословања, које ће бити изражено кроз егзактне показатеље, или да у случају непредузимања односно негативних резултата предузетих мера, поднесе оставку или ће бити смешен.

Због свега наведеног Министарство одbrane је од чланова Управног одбора именовало тројачну комисију са задатком да испита наводе Синдиката. Поступајући по наводу Министарства одране, Комисија је обишла фабрику и прикупила податке од надлежних функција и утврдила чињенице. На основу утврђеног стања Комисија је сачинила извештај који је презентован Управном одбору и констатована је превелика задуженост Фабрике која је на дан 30.04.2007. године износила 2,5 милијарди динара. За време обављања дужности директора у Предузећу је створен нови дуг од 2 милијарди динара. Задуженост према добавља-чима и банкама за време мандата директора Грујовића је готово удвостручена, тако што је у време преузимања дужности директора дуг износио 7 милиона долара, а данас износи 13 милиона долара. Такође, нису добијени уверљиви разлози због којих није реализована продаја НВО.

Производња је била угрожена због недостатка препроматеријала и залиха материјала које се процењују најдуже до јуна 2007.

Имајући у виду све изнето, Министарство одране је предложило да се Драгољуб Грујовић разреши дужности са места директора.

Управни одбор оцењује да је пословање отежано, и да се разлози у добром делу, могу квалификовати као објективни, али не и као искључиви разлози негативног тренда у пословању, већ се део одговорности ставља на терет директору Драгољубу Грујовићу.

Наиме, директор Драгољуб Грујовић није у довољној мери и примереној условима у којима послује Предузеће, осмислио и реализовао мере рационализације пословања, значајно је одступио од Програма који је понудио када је изабран за

Драган Илић

директора, унутрашње резерве црпео је приказујући их као сопствене резултате, а у изузетно тешким условима ширио оптимизам који је нералан и који је негиран, између остalog, проблемима у исплати зарада, како у погледу висине, тако и у погледу редовности.

Управни одбор је једногласном одлуком разрешио Драгољуба Грујовића са места директора, а за вршиоца дужности именован је Зоран Алексић, досадашњи руководилац ПЈ пројектовања и развоја процеса, на период од шест месеци. У том периоду ће се спровести поступак избора и именовање директора.

Тиме је стављена тачка на једну пословну политику која је могла имати погубне последице по све запослене. Истина је да ће смењени Директор остати упамћен као "Менаџер" који је руководио фабриком и за чијег је мандата Фабрика пала на најниже гране у новијој историји, како по степену задужености тако и по остављеном нереду иза себе.

Ово треба да буде опомена за све који одлучују о судбини Фабрике, да се потези менаџмента морају много обазривије пратити како би се благовремено спречиле последице неодговорног руководођења.

СА ПОСЛЕДЊЕ СЕДНИЦЕ УПРАВНОГ ОДБОРА

На седници Управног одбора која је одржана 09.августа 2007.године донета је одлука да се због тежине економске ситуације у којој се Фабрика налази, крене одмах у консултације, како би се на следећој седници Управног одбора расписао конкурс за директора предузећа Застава оружје АД.

Седница Управног одбора ће ускоро бити одржана и на њој ће бити усаглашени услови конкурса.

Избором директора који ће формирати тим за руководођење, степен одговорности би се подигао на ниво који ће обавезивати све да дају максимум у остваривању позитивних резултата пословања предузећа.

РАПОРТ

06.03.2007. Крагујевац

Одржана седница Скупштине синдикалне организације на којој је разматран и усвојен предлог о заказаном протесту испред Скупштине града, на којем би се упознала јавност са тешкоћама у пословању предузећа Застава оружје.

Предузеће Застава оружје посетио је министар одбране Зоран Станковић са сарадницима. У обраћању запосленима испред зграде Синдиката министар Станковић обећао је помоћ у превазилажењу кризе настале због неисплаћених зарада запосленима.

08.03.2007. Београд

Одржан састанак са помоћницима министра за рад, запошљавање и споцијалну политику. На састанку, којем су присуствовали представници Синдикалне организације и пословодства, разматран је статус Заштитне радионице "ЗРАК", могућност упошљавања инвалида и реализација пројекта којим би се њихов положај унапредио.

12.03.2007. Крагујевац

Одржана седница Скупштине синдикалне организације на којој је представљен и усвојен предлог Синдикалне организације Застава оружје за статусне промене и забрињавање вишке запослених, сачињен на захтев министра одбране Зорана Станковића.

13.03.2007. Крагујевац

Представници синдикалних организација и пословодства и крагујевачких фабрика металског комплекса одржали заједнички састанак са градоначелником Крагујевца Верољубом Стевановићем на којем су га упознали са стањем у тој важној индустријској грани.

21.03.2007. Бор

Делегација синдикалне организације Застава оружје присуствовала протестном скупу у организацији синдикалне организације РТБ Бор, чиме је пружена подршка колегама у њиховим захтевима за приспитење приватизације овог предузећа.

27.03.2007.

Одржан састанак председника синдикалних организација и пословодства Одбрамбене индустрије Србије са председником Самосталног синдиката металаца Србије Зораном Вујовићем. На састанку је разматран положај шест предузећа Одбрамбене индустрије Србије и изнети предлози за његово побољшање.

29.03.2007. Крагујевац

У Предузећу "Филип Кљајић", у организацији Градског одбора металаца, одржан заједнички протест крагујевачких фабрика металског комплекса.

30.03.2007. - 04.04.2007. Крагујевац

Настављен пројекат у сарадњи са представницима Синдиката из Шведске, који је укључио нову групу полазника, претежно младих новозапослених радника.

11.04.2007. Крагујевац

Одржана Скупштина синдикалне организације Застава оружје на којој је донета одлука да члан Управног одбора испред запослених покрене иницијативу за смену директора Драгољуба Грујовића због лоших пословних резултата.

16.04.2007. Београд

Председници синдикалних организација шест фабрика Одбрамбене индустрије Србије и директор извозног предузећа Југоимпорт СДПР, Стеван Никчевић разговарали о могућностима унапређивања сарадње и певазилажења постојећих тешкоћа у извозу наоружања и војне опреме.

ЧЛАНСТВУ

18.04.2007. Крагујевац

Одржан збор свих запослених испред зграде синдикалне организације. Председник синдикалне организације Југослав Ристић упознао је запослене са резултатима пословања предузећа Застава оружје у претходном периоду које за последицу има немогућност пословодства да исплати зараду запосленима.

На Скупштини синдикалне организације разматрана актуелна ситуација у предузећу Застава оружје, као и предлози за превазилажење постојеће кризе.

На заједничком збору коме је присуствовао и директор предузећа констатовано да тренутни резултати пословања не омогућавају исплату зарада у складу са Колективним уговором, као и да су неизвесне све будуће исплате.

19.04.2007. Београд

Председник синдикалне организације Југослав Ристић састанао се у Министарству привреде са помоћником министра Миланом Јосиповићем, и притом га упознао са тешкотама у пословању предузећа Застава оружје.

представници Синдиката и пословодство у Министарству Одбране

30.04.2007. Београд

У организацији Самосталног синдиката металaca Србије обележен 1. мај, међународни празник рада. Протестном скупу присуствовало и око 200 чланова синдикалне организације Застава оружје, пружајући на тај начин подршку оправданим захтевима да се проблеми у металској индустрији морају решавати уз активније учешће државе.

23.05.2007. Београд

Одлуком Управног одбора смењен директор предузећа Застава оружје, и за вршиоца дужности именован Зоран Алексић, дипломирани машински инжењер, досадашњи руководилац ПЈ Проектовања и развоја процеса.

Драган Шутановац Драган Колунџија
Министар одбране председник Управног одбора

25.05.2007. Београд, Министарство одбране

На састанку са министром одбране Драганом Шутановцем разматран положај предузећа Застава оружје, тренутни проблеми у пословању, као и могућност будућег развоја. Састанку су присуствовали председник синдикалне организације Застава оружје Југослав Ристић, потпредседник Драган Илић, председник Управног одбора генерал Драган Колунџија, члан Управног одбора Вељко Кадијевић, вд директора Предузећа Застава оружје Зоран Алексић и руководилац ПЈ Маркетинга Раде Громовић.

25.06.2007. Београд, Министарство одбране

Одржан састанак председника синдикалних организација и пословодства шест фабрика Одбрамбене индустрије Србије и министра одбране Драгана Шутановца. Министру одбране представљени су резултати пословања ових предузећа, и затражена помоћ у превазилажењу тешкоћа како би се њихов положај побољшао.

31.07.2007. Крагујевац

Предузеће Застава оружје посетили су Градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић, Влада Вучковић главни стручњак за привреду Скупштине града и члан Управног одбора Застава оружје. У згради Синдиката договорено је унапређење сарадње између предузећа и локалне самоуправе, како би се ефикасније заједничким снагама превазишли тренутне тешкоће у пословању.

Лекар опште праксе, Др Јован Нићифоровић

У "Заводу за здравствену заштиту радника" као и увек наишли смо на љубазан пријем лекара опште праксе Др Јована Нићифоровића. Од њега смо сазнали како функционише нови вид лечења - **модел изабраног лекара**, који се од скоро примењује у овој установи. Пацијенти се по свом опредељењу изјашњавају који ће их лекар лечити. Углавном се опредељују за лекара у кога имају највеће поверење и за кога сматрају да ће најбоље сарађивати са њима. То поверење је формирено на основу претходног искуства када су пацијенти могли да одлазе код различитих лекара. Предност модела је што и пацијент и лекар знају шта их очекује у смислу природе болести. Претходни и садашњи рад лекара и нема неких разлика у самом приступу послу. Како пре тако и сада, без обзира на овај модел, лекар неће вратити пацијента иако се он изјасни да ће се лечити код другог лекара, јер му то етички код не дозвољава. Др Нићифоровић у свом сектору има скоро исти број пацијената као и пре. Дневно прими од 35-40 пацијената, а 36 је оптимални просек. У оквиру овог новог модела лечења пацијент има могућност и право да промени лекара након годину дана уз поновно попуњавање обрасца или захтева. За сада су пацијенти задовољни и нема озбиљнијих примедби које би умањиле ефекат овог вида лечења. Што се тиче броја пацијената, на пр. ако лекар данас прегледа 40 пацијената а други лекар 20, нема разлике у плати и не постоји никакав вид стимулације. Нашег саговорника то не погађа и сматра да свако има право на своје мишљење по том питању. Љубав према овом послу је највећи мотив, као и жеља да помогне што већем броју људи који се лече код њега.

Уз подсећање да је старосни просек радника наше фабрика преко 40 година питамо Др Нићифоровића о општој здравственој слици. Каже да има доста хроничних болесника. То су углавном хипертоничари, неуролошка и оболења кичме... Највећи проблем се јавља када 90 % таквих болесника **одбија или прекида боловање** у жељи да им, ионако мала примања, **не буду преполовљена**. Тако долази до зачараног круга, јер индикације говоре супротно од оног што пацијент захтева. Доктор истиче да држава што пре мора да реши овај проблем и да се социјално-здравствено осигурање што пре реформише. У развијеним земљама то је другачије и адекватно уређено и пацијентима је много лакше да се лече кроз боловања.

У превентиви лечења веома јебитна сарадња пацијента и лекара. Код првих симптома одређене болести треба се одмах обратити лекару, јер што се раније реши проблем, последице ће бити мање. Намеће се питање, како да пацијент поради на свом здрављу ако га лекар опште праксе упути на разне прегледе, анализе и снимања, који су скупи и због тога углавном остају некомплетни и неурађени? Др Нићифоровић се слаже са овом нашом констатацијом и каже да је то след догађаја, али да ће у будућности моћи много више да се одради

ЗДРАВСТВЕНИ

БИЛТЕН:

Ускоро и нови модел породичног лекара !!!

КАКО ФУНКЦИОНИШЕ НОВИ ВИД ЛЕЧЕЊА ПО МОДЕЛУ ИЗАБРАНОГ ЛЕКАРА? КАКВЕ НАС НОВИНЕ ОЧЕКУЈУ У БУДУЋНОСТИ ЗДРАВСТВА? КАО И ЗА СВАКИ БРОЈ "ОРУЖАРА" И САДА СМО СЕ ПОТРУДИЛИ ПОСЕТОМ "ЗАСТАВИОЈ АМБУЛАНТИ" ДА САЗНАМО НЕШТО ВИШЕ О НАЧИНУ НАШЕГ ЛЕЧЕЊА....

у општој пракси. Планира се још један нови вид лечења, а то ће бити **модел породичног лекара**. То неће остати на административном нивоу већ ће и **практично заживети**. Лекар ће по њему бити у обавези да лечи целу породицу, уз додатне едукације као што су геријатрија, гинекологија, педијатрија итд.

Др Нићифоровић се враћа на садашње стање у здравству и истиче да Амбуланта са овако добрым реномеом и великом бројем стручњака може пружити и већи дијапазон услуга, посебно у ултразвучној дијагностици која се још увек не ради у овој кући. Такође указује и на низ проблема око постојеће опреме. ЕКГ апарат који се налази на "интервенцији" један дан ради, а три не ради, па се пацијенти упућују на спрат на интернистички апарат да би се поново вратили на "интервенцију". Решењем овог проблема избегло би се непотребно малтретирање пацијената.

На крају разговора Др Нићифоровић поручује, како садашњим тако и будућим пацијентима, да пре свега **превентивно** делују на своје здравље начином живљења како би избегли компликације. То подразумева и правилну исхрану, редовно узимање прописане терапије и уважавање чињенице да је човек сам себи најбољи лекар јер посебно у првом моменту најбоље увиђа евентуално лоше стање свог организма. На основу тога треба да **одмах дође код свог лекара** који ће предузети све мере да спречи компликације и излечи одређене болести у њиховом току.

Душица Радуловић

ИМА НЕШТО НОВО :

Брунирница - нова линија површинске заштите !

Појравка крова у дрвном йоғону као добар пример ослонца на сопствене снаге

Због немогућности континуалног обезбеђења технолошке паре, а у циљу одвијања процеса брунирања у РЈ 43- Радионица површинске заштите, указала се потреба за формирањем нове линије на којој би се изводио наведени технолошки поступак са измењеним начином грејања помоћу електричне енергије. На основу Пројектних захтева које је израдила технологија површинске заштите, наша фабрика је сопственим снагама успела да линију површинске заштите испројектује, намонтира и пусти у пробни рад.

Приликом монтаже линије су се истакли радници који већ годинама раде на пословима површинске заштите и радници Одржавања. Посебно треба

похвалити неколико личних примера ангажовања где су људи и сопственим средствима куповали неопходне алате и материјале. Због њихове скромности и изричите жеље, нећемо им објавити имена.

Многи проблеми су решавани у ходу, тако да су и многи други допринели пуштању у рад нове линије површинске заштите. Сви они ће се препознати у овим редовима.

Технолошка концепција по којој је линија замишљена је да се процес одвија у два циклуса, први - хемијска припрема и други - брунирање. Намонтирано је 11 када, свака према техничко - технолошким захтевима за дату опрему. На кадама су урађени преливни отвори, довод и одвод флуида, вентилација, електронско очитавање о стварене температуре раствора, довод компримованог ваздуха...

Транспорт корпи са деловима се одвија преко дизалица које се крећу целом дужином линије по висећим шинама. Урађен је комплетан вентилациони систем. У суморном простору површинске

заштите, нова линија, складно осмишљена, лепо офорбана, представља право освежење за очи. У нашој фабрици стварно постоје појединци који мисле и раде за добро свих нас. Хвала им. Ми из "ОРУЖАРА" им се оджујемо на овај, скроман начин.

Драган Стаменовић - Фрца

Нова линија јуштена у йоғон

Санирање последица невремена

Због штете које је изазвало невреме 10.08.2007. године, вд директора Зоран Алексић је донео Одлуку о формирању Комисије за процену штете на објектима и инфраструктури.

Чланови комисије су састављени из различитих целина нашег предузећа и већ су увекико почели са радом. Задатак комисије је да изврши:

- опис настале штете на објектима, инфраструктуром, опреми и др.
- квантификација потребног материјала и радова за санацију настале штете,
- новчану процену штете,
- неопходне контакте са осигуравајућим друштвима и другим институцијама ради надокнаде штете а с' обзиром на то да је и сам град Крагујевац затражио

од владе републике Србије помоћ од 20 милиона динара за санацију.

На већини објеката у нашој фабрици је дошло до оштећења, али су највећу штету претрпели у РЈ 91 где је олујни ветар однео кров са анекса 15/3 који је

падом знатно оштетио кров Оштрионице. Такође, у олуји су знатно оштећени и објекти у Дрвном погону (РЈ ЗРАК).

Оштећења су уочљива и на згради ИРЦ-а, Музеја, старог технолошког и тд.

Надамо се да ће настала штета уз помоћ надлежних бити санирана у најкраћем року и да ћемо наставити са нормалним радом.

Драган Стаменовић - Фрца